

PTT Post

Port betaald
Port Payé
Pays-Bas

USCA POST

113

Indien onbestelbaar: Retour aan Postbus 23644 - 1100 EC Amsterdam Z.O.

★ VERENIGING VOOR U.S.A. EN CANADA FILATELIE ★

Opgericht 10 januari 1970
 Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Haarlem onder № V 40595667
 Aangesloten bij de Nederlandse Bond van Filatelisten-Verenigingen
 Chapter 1427 van de American Philatelic Society
 Internet Website www.esveld.nl/usacanada/

Voorzitter:	W. V. Kuil, Van Deventerlaan 9, 2271 TT Voorburg	☎ 070-38.77.431
Secretaris:	H. Winterberg, Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk	☎ 0251-23.42.56
Penningmeester:	H. J. A. van Zelst, De Krite 8, 8748 GG Witmarsum	☎ 0517-53.17.20
Ledenadministrateur:	J. Udo, Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam	☎ 020-69.62.720
Canada, Algemene Zaken, Advertenties	W. J. Veraart, Prins Mauritsstraat 13, 1901 CL Castricum	☎ 0251-65.08.25
Bibliotheek:	J. J. Woortman, Lupinesingel 3, 2403 CM Alphen a/d Rijn	☎ 0172-43.77.30
Nieuwtjesdienst:	J. A. M. van Dooremalen, Postbus 136 5120 AC Rijen	
Rondzenddienst:	H. van 't Oost, Buurtweg 69 4661 LB Halsteren	☎ 0164-68.38.15
Veilingcommissaris:	R. Nottrot, Kerkstraat 3, 8701 HP Bolsward	☎ 0515-57.47.07
Veilingmeester:	J. van Keulen, Nellie Bodenheimsstr. 4 2642 CG Pijnacker	☎ 015-36.40.229
Commissaris België:	L. L. Ducornez, Lage Kaart 615 2930 Brasschaat, België	☎ 0032-366.32.735
Redactie USCA POST:	A. G. van Herk, Livingstonelaan 249, 3526 HG Utrecht	☎ 030-28.81.741

BANKRELATIES:

Vereniging voor USA en Canada Filatelie:	Postgiro 140.26.21
Voor België:	Postgiro 000-16.38.571-47
Nieuwtjesdienst:	Postgiro 411.92.47
Rondzenddienst:	Postgiro 361.12.81
Veilingen:	Postgiro 231.90.88

Overname van artikelen uit dit nummer is, mits met bronvermelding, toegestaan.

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
 VERSCHIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK
 LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT
 ☎ 030-288.17.41 – E-mail: a.vanherk@hetnet.nl

ISSN 0922-0089
 DECEMBER 2000
 NUMMER 113

Het Nieuwe Jaar in

Het eerste millenniumjaar en het dertigste verenigingsjaar zit er op! Het was voor veel leden een jaar zoals het vorige, met een normale continuering van de activiteiten.

Toch hebben wij acht leden herdacht voor wie het album definitief gesloten werd. Maar ook konden wij weer een flink aantal nieuwe leden verwelkomen. De vrees dat veel leden in de nieuwe eeuw zouden stoppen met verzamelen is gelukkig niet uitgekomen.

Dat de wens de vader van de gedachte is geldt ook binnen onze Vereniging. Kwaliteit van materiaal is in de filatelie van USA en Canada de allesoverheersende prijsbepaler.

De catalogusprijzen gelden voor materiaal waar niets aan mankeert. Zodra er maar iets aan de hand is, een kort tandje, een zware afstempeling, een miniem scheurtje of vouwtje, een dun plekje of een matige centrering, om maar iets te noemen, dan keldert de waarde.

Een zegel aanprijzen met de woorden "met drie grote marges", daar trappen alleen beginners in. Het gaat uiteraard om de vierde marge, waarmee iets niet in de haak is.

En voor duur materiaal met catalogusprijzen vanaf enkele honderden dollars gelden die prijzen bovendien alleen wanneer het materiaal vergezeld gaat van een solide certificaat.

Het gevolg is, dat minder mooi materiaal in de rondzending of in de veiling niet of slecht verkocht wordt. Dat ligt niet aan het materiaal, maar aan de vraagprijs. Daarom is het wenselijk dat de vraagprijzen of inzetprijzen voor zulk materiaal realistisch bepaald worden. Een vraagprijs op de veiling van 10% van de cataloguswaarde betekent nog niet dat dit ook de realisatie wordt! Het heeft geen zin om de vraagprijzen te hoog vast te stellen. U zelf en de functionarissen die het materiaal behandelen, verrichten achteraf gezien een hoop nutteloos werk om onrealistisch hoog geprijsd materiaal te verwerken. Uw eerste goede voornemen voor het nieuwe jaar is uiteraard om redelijk geprijsd materiaal voor de veiling en de rondzending in te zenden.

Heeft u al in geen jaren een bijeenkomst bezocht? Uw tweede goede voornemen is dan uiteraard een bezoek te brengen aan een leden-bijeenkomst. En neemt u dan vooral, naast uw stockboek met doubletten, ook uw mancolijst mee. U gaat dan ongetwijfeld met wat nieuws naar huis en hebt wat materiaal verkocht.

Het bestuur wenst u en uw album een voorspoedig nieuwjaar toe.
Victor Kuil - Voorzitter

Canada- en U.S.A.-Verzamelaars!

→ **HERMANS PHILATELICS** ←

**BOX 235, VINELAND, ONT.
LOR 2C0, CANADA**

levert U uit voorraad
ALLE GEWENSTE ZEGELS EN ENVELOPPEN
zowel Postfris als Gestempeld.

Correspondentie kan in het Nederlands worden gevoerd!

*Uw Redacteur wenst U en de Uwen
Plezierige Feestdagen
en een
Vruchtbaar Postzegeljaar
2001*

BESTUURSMEEDEDELINGEN – DECEMBER 2000

Secretariaat: H. Winterberg
Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk
Tel: 0251-234256

Ledenadministrateur: J. Udo
Postbus 23644
1100 EC Amsterdam Z.O

UITNODIGING

Het bestuur nodigt U uit tot het bijwonen van de eerste bijeenkomst in het nieuwe jaar, die gehouden zal worden op **ZATERDAG 6 JANUARI 2001** in Hotel Tiel, Laan van Westroyen 10 te Tiel, tel. 0344 - 62.20.20.

Wij rekenen op een grote opkomst, en hopen dat veel clubgenoten de weg naar Tiel zullen vinden, zodat wij hen in groten getale mogen begroeten.

Het onderstaande wordt u door het voltallige bestuur van harte toegewenst:

Once again it's the holiday season again and it's our pleasure to send you Christmas tidings and to wish you and your family an enjoyable and beautiful merry Christmas and a New Year blessed with all the nicest things, such as happiness, good health and prosperity.

AGENDA:

- 10.00 uur Zaal open voor genodigden en introducés
- 10.30 uur Opening, Mededelingen, Rondvraag, Leestafel, Boekenhoek, Ruilen, Onderling contact, Eénkader opstelling "Canadese Revenues" door de heer W.J. Veraart.
- 12.30 uur Lunchpauze.
- 13.30 uur Veiling nummer 194. De kavellijsten vindt U bijgevoegd. Wie niet aanwezig kan zijn; kan schriftelijk bieden. Het adres hiervoor is: de heer J. van Keulen, Nellie Bodenheimerstraat 4, 2642 CG Pijnacker.
- Schriftelijke biedingen dienen uiterlijk 2 dagen vóór de veiling ingediend te zijn.**

16.00 uur Sluiting.
Zoals gebruikelijk zijn de tijden bij benadering.

Zo bereikt u Motel Tiel:

Per trein: vanaf station Tiel met bus 85 / 87 (vertrektijden elk heel uur). De bus stopt ca 100 m van het hotel, halte Westroyense straat.

Per auto: uit richting **Amsterdam/Utrecht:** A2 richting Den Bosch, bij knooppunt Deil afslag A15 richting Nijmegen, A15 afslag Tiel/Maurik (afrit 33), boven aan afslag rechts en stoplichten links.

Uit richting **Apeldoorn/Zwolle:** A50 richting Den Bosch volgen, afslag Tiel/Rotterdam (A15) afslag Tiel/Maurik (afrit 33), boven aan afslag links en bij 2^e stoplichten links.

Uit richting **Rotterdam:** A15 richting Nijmegen volgen, afslag Tiel/Maurik (afrit 33), boven aan afslag rechts en bij stoplichten links.

Uit richting **Arnhem/Nijmegen:** A15 richting Rotterdam volgen, afslag Tiel/Maurik (afrit 33), boven aan afslag links en bij 2^e stoplichten links.

VOLGENDE BIJEENKOMSTEN:

Wilt u de volgende data alvast in uw agenda noteren?

Zaterdag	17 februari	2001:	Pijnacker
Zondag	8 april	2001:	Heemskerk
Zaterdag	12 mei	2001:	Brasschaat - België
<i>De juiste locatie en datum in september is nog niet bekend.</i>			
Zondag	21 oktober	2001:	Heemskerk
Zaterdag	24 november	2	

001: Alphen aan den Rijn

MUTATIES LEDENLIJST

Als nieuwe leden mogen wij begroeten de heren H.M.J. Heemskerk (736) te Hillegom, en G. Wiessner (562) te Etten-Leur. Wij heten hen van harte welkom.

Eventuele bezwaren tegen de kandidaatleden kunt u binnen 1 maand schriftelijk indienen bij het secretariaat (Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk).

ONZE JAARVERGADERING VAN 25 NOVEMBER 2000

Terwijl de presentielijst de ronde deed en met 46 handtekeningen werd versierd, maakten de aanwezige leden zich op voor het hoogtepunt van het verenigingsjaar.

Met vrolijke Sint Nicolaasdeuntjes als achtergrondmuziek opende de voorzitter de Algemene Vergadering in Alphen aan den Rijn.

Hij gaf zijn persoonlijke visie, waarin gewag werd gemaakt van een algemene afname van het ledental in de georganiseerde Filatelie, mede door de toenemende vergrijzing en het ontbreken van voldoende jeugdige aanwas. Ons ledental blijft gestaag stijgen met 2 tot 3 leden per jaar, maar desondanks moet er in de toekomst meer propaganda gemaakt worden.

Terwijl de gratis koffie werd rondgebracht, ging de voorzitter over tot verhinderingsontvangenen. De verslagen werden onder dankzegging aan de samenstellers goedgekeurd, en ook de begroting leverde de leden geen

bezwaren op. Het voorstel tot contributieverhoging in Euro's werd eenstemmig aangenomen. Op 1 juli 2001 gaat de contributieverhoging in en worden de bedragen van Euro's nog naar guldens teruggerekend. 65plus gaat €16 ofwel f35,26 betalen, 65min gaat €18 ofwel f39,67 betalen en de buitenlandse leden €20 ofwel f44,07, dit in verband met de verhoogde portokosten.

De heer Han Udo werd wederom voor een periode van 3 jaar als ledenadministrateur gekozen en de heer Weda kwam, na het vertrek van de heer Kuipers, de kascommissie versterken. Van de drie jubilarissen die waren uitgenodigd wegens hun 25 jarig lidmaatschap, was alleen mevrouw Van Wel aanwezig. De heren Haring en Leever hadden beiden een bericht van verhindering gestuurd. Mevrouw Van Wel mocht een fraaie oorkonde uit de handen van de voorzitter ontvangen, het daarbij behorende stockboek wordt later toegestuurd.

Tijdens de rondvraag werd er zeer geanimeerd over het gebruik van het Internet en de plaats hierop voor de Vereniging gediscussieerd. Er zal te zijner tijd een beheerder gevonden moeten worden die het geheel in goede banen kan leiden. Nadat er nog even gesproken werd over de te huren zalen met betrekking tot het licht en voldoende grootte, werd om ca 12 uur de vergadering door de voorzitter gesloten met dank aan een ieder voor zijn inbreng.

OVERIGE MEDEDELINGEN

Wist u dat:

- van 26 t/m 28 januari 2001 in de Panda Hallen te Nieuw Loosdrecht weer de Filateliebeurs zal worden gehouden, en de Vereniging weer zoals van ouds van de partij zal zijn,
- Jeugdfilatelie Nederland dringend behoefte aan materiaal heeft,
- u daarvoor uw restanten, zoals zegels, stockboeken, catalogi enz. en ander materiaal waar voor u niets meer mee te beginnen is, kunt afgeven aan of opsturen naar secretaris Herman Winterberg, Mozartstraat 84 A, 1962 AD Heemskerk. Hij zorgt dat het op de juiste plaats terecht komt.

LEDEN HELPEN LEDEN

Gevraagd: de heer W.J. Veraart, Prins Mauritsstraat 13, 1901 CL Castricum, zoekt brieven e.d. met de volgende APO nummers (Army Post Office in Canada) 228-432-440-473-692-693-863-999-4880. Wie kan hem helpen?

Gezocht: De heer W.V. Kuil, Van Deventerlaan 9, 2271 TT Voorburg, zoekt oude onafgeweeke USA kilowaar uit de jaren 1980 en/of 1990. Wie heeft nog kilo's op de zolder liggen voor hem?

HERMAN JACOBS Jesous Ahathonhia

Op 26 oktober 1977 werd door Canada Post een serie van drie Kerstzegels uitgegeven: Scott 741-743. Uw favoriete catalogus is weer heel erg zuinig geweest met de omschrijving van deze zegels, terwijl uw krabbelaar er met gemak een volledige uitgave van Usca Post mee zou kunnen vullen.

Op 25 maart 1593 werd in Condé-sur-Vire in Frankrijk Jean de Brebeuf geboren en het is aan deze man dat de drie Kerstzegels gewijd zijn. Jean studeerde in Rouen aan het Jezuïetenseminarie en in februari 1622 werd hij priester gewijd. Op 26 april 1625 vertrok hij als missionaris naar Canada en bij aankomst vestigde hij een missiepost in de buurt van Georgian Bay, een grote inham van het Huron Meer. Behalve een goede missionaris was hij ook nog schrijver, etnoloog, avonturier, en... een man met visie. Bijgevolg werd hij buitengewoon populair en de Huron Indianen riepen hem uit tot hun Chieft. Hij schreef wat bekend geworden is als 'The Huron Carol', het eerste Canadese Kerstlied, opgedragen aan de Huron Indianen.

741

742

743

U ziet hier de drie Kerstzegels afgebeeld, die verband houden met dit lied. Op Scott 741 ziet u de drie Wijzen (Indianen) de Kerstster volgen; Scott 742 laat u het (Indianen)engelenkoor zien en Scott 743 het (Indianen) Kerstkindje.

Helaas, tijdens een aanval van Iroquois Indianen op zijn missiepost werd hij op 16 maart 1649 in een klein dorp, Saint Ignace II, gedood. Een uiterst trieste episode in de Canadese geschiedenis. Op 29 juni 1930 werd hij heilig verklaard en op 16 oktober 1940 uitgeroepen tot Patroon van Canada.

Nu bent u natuurlijk nieuwsgierig naar de betekenis van 'Jesous Ahathonhia'. Wel, het is Huron voor 'Jezus, hij is geboren'. Wilt u ook graag de bijbehorende muziek horen van dit Kerstlied? Dat kan, als u in het bezit bent van een PC. Dan moet u maar eens kijken en luisteren naar <http://www.rockies.net/~spirit/charlene/huroncarol.html>. Beslist de moeite waard!

Prettige Kerstdagen en een gezegend nieuw millennium toegewenst. Of... beginnen we nu al aan het tweede jaar?

VICTOR KUIL Supplementary Mail Stempels

Is het verzamelen van supplementary mail stempels op postzegels leuk? Zeker, er valt nog best wat te ontdekken, zoals u verder kunt lezen. Dat wil niet zeggen dat u er veel van zult vinden, maar wie weet! Ik zelf heb na enkele jaren zoeken slechts één van de schaarsere typen gevonden en voel me daar eenzaam mee als een imker met slechts één bij. Als u er één op brief vindt, dan heeft u een zeldzaamheid, tenminste als het een schaars type betreft. Maar waar gaat het eigenlijk over? Nou, gewoon over een last-minute postbezorging, een bijzondere dienstverlening voor post naar het buitenland, ná het officiële sluitingsuur.

Supplementary mail service in de USA vond plaats in Chicago en New York. In New York kostte de service het gewone tarief naast het posttarief, terwijl de service in Chicago gratis was. Ook op Hawaï en in San Juan bestond supplementary mail service, maar daar werden geen speciale aanduidingen gebruikt en dat materiaal is dus onherkenbaar.

Buiten Amerika kent men de service onder de naam 'Late fee' service. Een lijst met afbeeldingen van de verschillende stempels en daarboven per type het aantal Scott nummers waarop ze gevonden zijn, volgt hieronder:

Aantal verschillende zegels met suppl. mail stempel listing in Scott 2000						
Type A	Type B	Type C	Type D	Type E	Type F	Type G
New York	Chicago	Chicago	New York	New York	New York	New York
42	7	5	10	5	54	42*

* Vanaf de Bureau zegels (1898) zijn geen stempelnoteringen meer in de Scott opgenomen. De G stempels zijn niet schaars.

De extra postbezorging naar de haven van New York gebeurde een uur voordat het betreffende schip naar z'n Europese bestemming zou vertrekken. De reguliere post was dan al lang aan boord. Post van New York naar Zuid Amerika, Azië of Australië ging vaak eerst over land-routes naar New Orleans of San Francisco en post naar Canada ging ook over land. Op post via deze routes zult u dus geen supplementary mail stempels aantreffen. Het stempel type A komt als enige ook voor op postfrisse zegels.

In de beginperiode moest voor de service contant betaald worden zonder dat extra frankering op het poststuk aangebracht werd. Zo werd vermeden dat het buitenland meeprofitteerde van de locale service en men neemt aan dat losse gestempelde postzegels als betaalbewijs dienden. Toen in de jaren zestig van de 19^e eeuw de postverdragen gewijzigd werden en er voortaan tussen de landen per gewicht afgerekend werd in plaats van per individuele brief, werd de dubbele frankering wel op de brief geplakt. Dat kostte toen geen geld meer aan het buitenland.

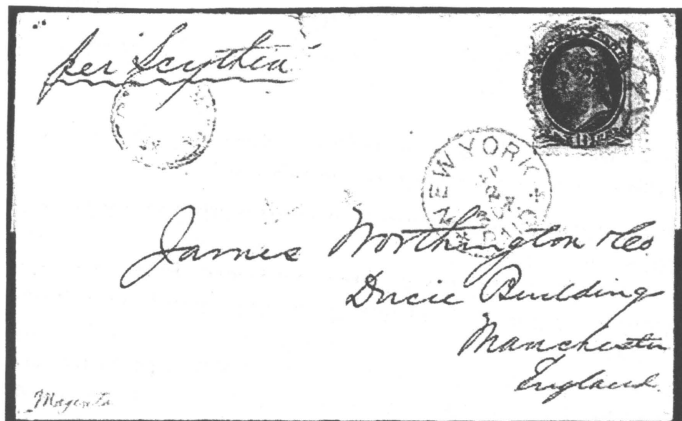
De extra bezorging in Chicago ging naar het spoorwegstation. De Scott zegt dat het uitsluitend om treinen naar het oosten ging. Men heeft domweg geen supplementary mail brieven naar het westen teruggevonden, zo die al bestaan hebben. De service vond hier plaats tijdens de burgeroorlog van 1861-1865.

1. Sup-stempel
Type E
op zegel

Het meest bekend zijn de supplementary mail stempels van New York. Dat komt uiteraard omdat de service daar het langst (1853–1939) bestaan heeft. Daarna werd een luchtpostlijndienst naar Engeland ingesteld en verviel de noodzaak om de supplementary service te handhaven.

Het stempel werd op de envelop geplaatst (fig. 2) maar bij uitzondering werd het ook wel als vernietigingsstempel gebruikt en dan kwam het op de postzegel zelf terecht (fig. 1).

2. Sup-stempel
type E op brief.
Let op het fraaie
socketed NYFM-
stempel, dat even-
als het supple-
mentary mailstem-
pel, afgedrukt is in
rood. Het tarief is
het dubbele 5¢
UPU-tarief.
Het stempel links
is een aankomst-
stempel, dat door-
gaans op de
achterzijde kwam
te staan. (Afb. is
overgenomen van
de Nutmeg web
site.)

Het schaarse type E stempel op een 30¢ Continental Banknote (# 165) staat in de Scott 2000 geprijsd voor \$ 10. Zo'n lage prijs geeft gewoonlijk aan dat er een ruim aanbod is ten opzichte van de vraag. Toch wordt in het fameuze boek *New York Foreign Mail Cancellations* *) gesteld dat de typen D en E op losse zegels niet voorkomen. Terwijl in de Scott van 1967, één jaar vóór het verschijnen van dit boek, het E stempel op deze zegel al \$ 15 noteerde. Toen ik de voorzitter van de Collectors Club van Chicago (de uitgever) hierover benaderde, reageerde hij wat kortaf dat hij geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid kon geven en dat de Club geen verantwoordelijkheid draagt voor de inhoud van het boek.

Gezien de lage catalogusprijs en de schaarste van de stempels kan men haast niet anders concluderen dan dat het aantal verzamelaars erg klein moet zijn of dat de catalogusprijzen gewoon niet kloppen.

Onlangs werd een partij supplementary mail stempels aangeboden in de 'Nutmeg' sale #25 van het veilinghuis van Andy Levitt (website www.nutmegstamp.com). Er was een 15¢ Continental Bank Note #163 bij met een niet in de Scott vermeld E stempel, dat voor \$ 250 aangeboden werd. De zegel zelf staat voor \$ 95 genoteerd. Ik kon niet constateren tegen welk bedrag het kavel wegging omdat de website geen prijsrealisaties geeft. Er zaten nog drie andere, niet in de catalogus vermelde A exemplaren bij.

Er kan met wat geluk dus steeds nog wat nieuws gevonden worden, als men maar kijkt en weet waarnaar gekeken moet worden. Toen ik de Scott redacteur benaderde met de nieuw gevonden en nog niet vermelde supplementary mail stempels uit de genoemde veiling, kreeg ik van hem te horen dat deze op mijn aangeven waarschijnlijk in de nieuwe catalogus vermeld zouden worden. Ik wacht even de volgende Scott af om te zien of dit ook daadwerkelijk gebeurd is.

Ik schreef in het begin over mijn eenzaamheid in het verzamelgebied. Daar staat tegenover dat ik van medeverzamelaars in Amerika een aantal tips ontvangen heb met betrekking tot dit onderwerp. Dat is weer het leuke. Mensen die ongevraagd artikelen opsturen of je anderszins op het spoor zetten. In het verzamelgebied Amerika ben je niet snel alleen.

Het is, mét de Britse koloniën, het grootste verzamelgebied van de wereld. Als je investeert in kontakten gaat er een onvermoede wereld voor je open.

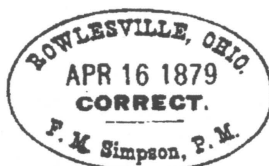
*) Arthur van Vlissingen en Morrisson Waud: 'New York Foreign Mail Cancellations'. Uitgave Collectors Club of Chicago 1968.

VICTOR KUIL
Gekken, Dwazen en Postmasters (3)

Zij schreven toch hun namen op deuren en glazen? In de eerste twee afleveringen van dit vervolgartikel zag u al 18 namen van postmasters en klerken op vernietigingsstempels afgebeeld. Maar ze komen ook voor op stadsstempels.

De stadsstempels werden meestal niet zelf gesneden, maar ergens besteld. Zoals bij E. S. en John H. Zevely, broers van de Zevely die verantwoordelijk was voor de uitgifte van postzegels. En later bij F. P. Hammond & Co en bij Ward and Adams. Let u vooral op de afbeelding links boven. Zou deze postmaster van Nederlandse afkomst zijn geweest, gezien zijn naam S. Hendricks?

Overigens ziet op een aantal stempels de naam CO. Dat is de afkorting van County (District).

HERMAN JACOBS
CANADIAN POTPOURRI CANADIEN

* Pluimvee op Canadese zegels? Ja zeker! U ziet een haan op Scott 398 van 13 juni 1962 en een stel kippen op Scott 854, uitgegeven op 6 mei 1980. Men had er destijds echter geen flauw vermoeden van, dat Canada ooit nog eens een kippenleger langs zijn 2500 kilometer lange zuidgrens zou stationeren. Volgens het Engelse tijdschrift 'New Scientist' is het doel van deze omvangrijke operatie het opsporen van een dodelijk virus, het zogenaamde 'West Nijl Virus', dat door muggen wordt overgebracht en dat hoofdzakelijk vogels

infecteert. In de Verenigde Staten veroorzaakte dit virus vorig jaar een aantal dodelijke slachtoffers, terwijl nog eens een groot aantal mensen ziek werd. Nu wil de Canadese Gezondheidsdienst de kippen, die de muggen moeten pikken, wekelijks inspecteren om zo

deze ziekte snel en effectief te kunnen bestrijden. Voorzover deze krabbelaar bekend, vormt het kippenlegioen geen bedreiging voor de internationale vrede, want het is niet bewapend!

Maar... wat denkt u dat er zou gebeuren als de Amerikanen een aantal lichte Brahma hanen, hier afgebeeld op Scott 968, aan hún kant van de grens zouden legeren? De Canadese kippen zouden er beslist geen bezwaar tegen hebben, integendeel, maar wie krijgt dan al die eieren?

* Met toestemming van de redacteur nu voor één keertje een stukje 'Kort Amerikaans' in deze 'Canadian Potpourri'.

Wist u, beste lezeressen en lezers, dat onze eigen Peter Stuyvesant, die onder andere destijds ook New York gesticht heeft, in het Friese gehucht Peperga geboren werd? Ha, dat wist u (nog) niet, maar het is wél zo en nu willen de Pepergaren ter herinnering aan dit feit hun kerk aan New York cadeau doen. De reden waarom is heel eenvoudig: er gaat haast niemand meer naar toe! Wel een beetje triest, maar het zal toch wel waar zijn. Uw krabbelaar heeft het in een Nederlandse krant gelezen.

✳ Oh jee, hier komt het schaamrood op de wangen van uw scribbler. Al bladerend door vorige nummers van Usca Post vond hij namelijk in nummer 84 van november 1996, dus nota bene een uitgifte uit de vorige eeuw, de woorden 'Wordt Vervolgd' bij de beschrijving van niet uitgegeven Canadese zegels. Wel, vier jaar later komt hier dan het vervolg, met natuurlijk de nodige excuses voor het lange uitblijven.

In 1914 zouden drie zegels gezamenlijk door Canada en de Verenigde Staten worden uitgegeven ter ere van het feit dat beide landen al 100 jaar lang in vrede met elkaar

hadden geleefd, in plaats van ruzie te maken. Eén ervan, de 2¢, heeft u al kunnen bewonderen in n° 84 en eindelijk ziet u hier nu ook de 1¢ en de 5¢ afgebeeld. Jammer! Het zouden mooie zegels geworden zijn. Vooral de 5¢, die de ondertekening van het Verdrag van Gent op 24 december 1814 zou hebben laten zien.

✳ Tot besluit gaan we nog even kijken naar Scott 1585/1587, de drie Kerstzegels, uitgegeven op 2 november 1995. Op deze zegels ziet u beeldhouwwerken van Emile Brunet, waarvan u de originelen kunt vinden in de basiliek van Ste. Anne de Beupré in Quebec.

Wist u overigens dat er minstens 200 plaatsen zijn in Quebec met namen van heiligen? Daarvan zijn er minstens 170 van mannelijke en slechts 30 van vrouwelijke heiligen. Waarom meer mannelijke dan vrouwelijke weet deze scribbler ook niet! U komt namen tegen als St. Louis de Ha Ha, St. Fulgence de Zénon, Ste Félicité, Ste Blandine (met een 'a', redacteur, en niet met een 'o!'), Ste Eleuthère, en zo voort. Destijds werden er veel priesters uit Frankrijk naar Nieuw Frankrijk (Quebec) gestuurd, maar zij kregen ruzie met hun superieuren en namen wraak door, telkens als zij een nieuw dorpje gesticht hadden, het de naam van een onbekende heilige te geven, in plaats van een meer bekende naam te gebruiken...

Dat was het dan weer!

PRETTIG POSTZEGELEN.

Kopstaande Pan Americans

In 'Kort Amerikaans' hebben wij u in de vorige Usca Post al laten weten dat de USPS de drie roemruchte kopstaande Pan Americans van 1901, de 1¢, 2¢ en 4¢, opnieuw gaat uitgeven, nu opzettelijk kopstaand. Intussen kunnen we u daarover iets meer vertellen, dus dat doen we.

Het begon met de Pan American Exposition, die van 1 mei tot 2 november 1901 werd gehouden in Buffalo, New York. Geestelijke vader daarvan was James G. Blaine, minister van Buitenlandse Zaken onder President Garfield en voorvechter van de Pan-Amerikaanse gedachte. Hij zag er een middel in om de landen van het westelijk halfrond als één blok aan de wereld te presenteren.

Het evenement zou oorspronkelijk al in 1899 plaatshebben, op het Cayuga Eiland in de Niagara rivier. Op 25 augustus 1897 sloeg President McKinley er zelfs de eerste paal voor in de grond. Maar al gauw bleek er zo'n geweldige belangstelling voor te bestaan, dat het uitverkoren terrein de verwachte mensenmassa's nooit zou kunnen verwerken. Bovendien was het enkel per boot te bereiken en men moest er niet aan denken dat zo'n boot door welke oorzaak ook zou afdrijven naar de vlakbij liggende watervallen.

De plannen werden dus herzien. Men gunde zich een uitstel van twee jaar en koos Buffalo uit voor de expositie. De organisatoren richtten ook een verzoek tot de Postmaster General om er een serie bijzondere postzegels voor uit te geven. Die had daar wel oren naar en zo kwam het tot de uitgifte van een serie van zes tweekleurige zegels, in die tijd een technisch hoogstandje. Wij weten niet of Murphy toen zijn wet al had uitgevonden, maar die werkte wél: wat fout kon gaan ging fout. Prompt werd een aantal vellen van de laagste drie waarden gedrukt met een kopstaand middenstuk: het stoomschip 'City of Alpena' op de 1¢, de 'Empire State Express' trein op de 2¢ en de 'Elektrische Automobiel' op de 4¢. Of eigenlijk is het niet het vignet dat kopstaat, maar de omlijsting, want de zwarte middenstukken werden altijd het eerst gedrukt. In vellen van 200 stuks, die horizontaal werden gehalveerd tot loketvellen van 100.

Net als van de Columbus-serie van 1893 en de Trans-Mississippi-serie van 1898 komt de USPS volgend jaar met een 'remake'. Deze keer weliswaar niet van de hele serie van zes, maar enkel van de 'inverts' van 1¢, 2¢ en 4¢.

Nu maken zegels van die waarden, ook nog gedrukt in twee kleuren, de druk- en perceptiekosten nauwelijks meer goed, dus de USPS heeft voor dat probleem een oplossing gezocht. Die vond zij in de uitgifte van een velletje met de drie waarden, waaraan een viertal ruitvormige zegels voor een internationaal tarief, vermoedelijk 80¢, is toegevoegd.

Afhankelijk van de portoverhoging die volgend jaar van kracht wordt, kan het ook een ander bedrag worden. Als ontwerp voor deze ruiten is gekozen een destijds voor de expositie gebruikt propagandalabel. Het toont een bizon (buffalo) in een cirkelvormige rand waarop de woorden 'Pan American Exposition - Buffalo'. Zo komt de verkoopprijs toch nog op \$ 3.27 of meer en daar wil de USPS het kennelijk wel voor doen.

Aan de hand van de hier afgedrukte, kwalitatief helaas niet al te beste, afbeeldingen kunt u zich een idee vormen van het velletje. De

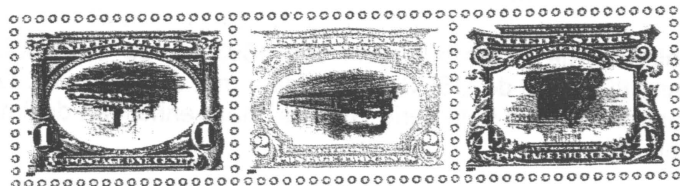

romantische allegorische voorstelling links is ontleend aan een Tentoonstellingsgids van 1901.

Over de oorspronkelijke kopstaande zegels valt het volgende te vertellen:

Bij de 1¢ is het vignet op 6 maart, de omlijsting op 15 maart 1901 gedrukt.

Ondanks alle voorzorgen zijn vijf vellen kopstaand gedrukt, dus 1000 zegels. Daarvan zijn er zo'n 700 bewaard gebleven. De ontdekking werd gedaan bij de Carrel Jewellery Co. in Bessemer, Alabama, nadat

er al een aantal op te verzenden circulaires waren geplakt. Die werden er ijlings weer afgeweeft en aldus gered voor de filatelie!

Al werden de gedrukte vellen destijds door 21 inspecteurs gecontroleerd vóór ze naar de postkantoren gingen, toch zijn er exemplaren doorgelipt. Maar in een veel kleiner aantal dan bij de 1¢ het geval was. Er zijn zo'n 160 ongebruikte en 3 gebruikte van bekend. Die vertonen duidelijk twee kleurschakeringen, zodat men aanneemt dat ze uit twee vellen afkomstig zijn. Het ene zou door een zekere Davis zijn gekocht op een postkantoor in Brooklyn, het andere door de zondagschoolleraar Schoenberg bij het City Hall postkantoor in New York.

De kopstaande 4¢ heeft een andere geschiedenis. Die is niet veroorzaakt door een fout, maar door een uitdrukkelijke opdracht van het Post Office Department! Daar was een bericht binnengekomen dat er kopstaande zegels waren gesignaleerd. Deze melding bleek later ongegrond, maar het Departement besloot om, 'nu er toch al invertis in omloop waren', er nog een aantal bij te drukken voor de eigen collectie en als 'specimen'.

Aldus zijn opzettelijk twee vellen van 200 kopstaand gedrukt. Een deel ervan is met een handstempel voorzien van de opdruk 'Specimen', in een zeer klein lettertype. Eén vel van 100 werd opgenomen in de Staatscollectie van het Nationaal Museum in Washington D.C. Hiervan zijn er later 97 geruild voor andere stukken. De gom van deze zegels is beschadigd, want het vel is in zijn geheel opgeplakt geweest.

Verder is bekend dat er 194 exemplaren zijn vernietigd. Blijven over 106 stuks, al dan niet met de opdruk 'Specimen'. Welnu, die zijn met gulle hand uitgedeeld aan vrienden van C. Edward Madden, de Derde Adjunct van de Postmaster General, die belast was met de uitvoering van het hele project. Toen dit bekend werd, is er op last van President Theodore Roosevelt een onderzoek naar ingesteld. Daarbij bleek dat Madden te goeder trouw had gehandeld en er geen cent wijzer van was geworden.

Het vreemde is, dat er wel paren en zegels met plaatnummer zijn gevonden van de onderste helft van het drukvel, maar nooit van de bovenste. Zelfs geen randexemplaren zonder plaatnummer! Zouden alle bovenhelften dan zijn vernietigd en zo ja, waarom? Of zijn alleen onderste helften bijgedrukt?

Als u het weet, mag u het zeggen!

Het Departement was echter zo geschrokken, dat het de vellen kopstaande zegels van 5¢, 8¢ en 10¢, die het voor de eigen collectie had laten drukken, ijlings heeft vernietigd.

HENK POST UIT CANADA Brievenbussen op Postzegels

Op 28 april 2000 verscheen er een boekje met leuke postzegels van Canada, *Rural Mailboxes*, rustieke brievenbussen (Scott 1849-1852). Dit was volgens mij de eerste keer dat er aandacht werd geschonken aan brievenbussen van postontvangers. Men zou haast denken dat al die brievenbussen in Canada zo mooi langs de weg staan als op die postzegels, maar dat is niet het geval. Wél langs de weg, maar niet zo mooi.

We zien er dit jaar op terug dat bijna 100 jaar geleden voor het eerst brievenbussen langs de weg kwamen te staan en dat boeren en buitenlui voor het eerst de post erin thuisbezorgd kregen. Maar ik weet bijna zeker dat 99 van de 100 mensen niet weten waarom Canada deze boekjes deed uitkomen.

Het is bepaald niet zo geweest dat op een goede morgen de Postmaster General heeft gezegd "Laat de boeren brievenbussen langs de weg zetten, dan zullen we hun post thuisbezorgen." Nee, er is een hele strijd aan vooraf gegaan.

Een poos terug kocht ik op een veiling een stapel boeken en daarbij was een *History of Rural Mail in Canada*. Ik was erg nieuwsgierig naar de inhoud, want dit is juist het materiaal dat je in zo'n kavel zoekt. Mijn aandacht was getrokken door de naam van de schrijver, George Wilcox, en diens beschrijving van zijn familiegeschiedenis. Waarom? Hierom:

Mijn eerste huis in Canada kocht ik in 1967 van mensen die naar een bejaardenhuis gingen. Ik besteedde daar toen geen aandacht aan. Toen ik een paar jaar later een makelaar in de arm nam voor de verkoop van dat huis en hem het adres noemde, zei hij 'O, dat is in Wilcox Corners'.

Toen ik postzegels ging verzamelen, duurde het niet lang of mijn belangstelling ging vooral uit naar posthistorie. Het is in Canada heel interessant om al die plaatsnamen te vinden die niet meer bestaan. Vroeger waren er, enkel al door de grote afstanden, veel postkantoren te vinden. Op een lijst van al die kantoren kwam ik ook Wilcox Corners tegen. Een stempel van dat kantoor is nog nooit gevonden en het zal dus zeldzaamheidswaarde krijgen als het ooit wordt aangetroffen.

Nu terug naar het boekje *History of Rural Mail*. George Wilcox, de schrijver, begint het verhaal over zijn voorgelacht bij zijn overgrootvader die in 1750 samen met zijn broers uit Engeland emigreerde naar New England. Zij vestigden zich aan Lake Champlain in Vermont.

Een van zijn zoons, Amasa, verhuisde in 1810, toen hij 21 jaar oud was, naar het dorp Little York in Canada. Waaróm hij dat deed wordt niet verteld, maar wel dat hij trouwde met een dochter van Jorden Post (nou breekt me de klomp, zei ik bij het zien van mijn eigen achternaam). Die familie Post is dan ook juist geïmmigreerd. Jammer genoeg vertelt George niet wat die mensen deden voor de kost, maar wel dat ze grond kochten en dat die grond nú in het hartje van Toronto ligt.

Jong en getrouwd, blijft Amasa eerst wonen in de buurt van de familie Post. Hij is molenaar en hij bouwt een zaagmolen aan de Etobico Creek, op de plaats waar nu Pearson Airport, de luchthaven van Toronto, ligt.

In 1827 blijkt dat er méér familieleden naar Canada zijn gekomen, en wel naar Norwich in de County of Oxford. Die willen dan namelijk een grote openbare veiling in Toronto bijwonen, waar het landgoed van Colonel Thomsen onder de hamer komt. Zij overnachten bij Amasa en die hoort dan verhalen over hoe vruchtbaar de grond in Oxford County is. Hij besluit mee te gaan naar de veiling. Als hij weer thuiskomt is hij niet alleen molenaar, maar ook eigenaar van 300 ha land, dat hij heeft gekocht voor de prijs van \$ 937.-, vandaag zo'n f 1500.-

Voorlopig is dat alleen een investering, maar in 1839 gaat Amasa's zoon Truman, de latere vader van George, er wonen en boeren op 15 ha schoon land, waarop meer dan 1000 suikerahorns staan, die in het voorjaar worden afgetapt voor *maple syrup*, ahornstroop.

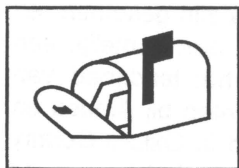
In 1846 wordt George geboren. Hij groeit op in de bossen van Norwich. Rond 1850 komt grootvader Amasa bij hen inwonen op de farm en dan hoort kleine George alle verhalen over de ruige wereld waarin opa heeft geleefd.

George gaat in Norwich op school en later, tot zijn 18e, naar college in Woodstock. Hij trouwt op zijn 22e. Als hij 55 is, leest hij in de krant dat er goede grond te koop is in Bay County, in Michigan. Hij gaat ernaartoe en de geschiedenis herhaalt zich: hij koopt 56 ha voor \$ 12.50 per ha. In het voorjaar van 1902 trekken George en zijn vrouw erheen. Of er meer kinderen zijn, wordt niet vermeld, maar zijn zoon Walter blijft aanvankelijk in Canada, om daar te trouwen. In januari 1903 vertrekt ook hij naar de ouderlijke farm. Die ligt op de grens van het dorp Bentley. De Michigan Central Railway loopt erdoorheen. Men heeft er een prachtig

vergezicht op de 20 km verder liggende Saginaw Bay. Daarom is de farm Clear View Farm genoemd. De meeste burens komen eveneens uit Canada.

Op een avond breekt bij het rooien van stobben een ketting en zoon Walter verliest daarbij een been. George heeft er dan genoeg van en wil terug naar Canada, maar Walter hecht te zeer aan zijn grond en wil blijven farmen. George en zijn vrouw blijven dan nog een paar jaar in Michigan.

Hier wordt alle dagen post bezorgd. George ziet de waarde daarvan in en als hij terug is in Canada begint hij erover te schrijven aan Canada Post. Maar men lacht om hem: het idee alleen om post te bezorgen buiten stad of dorp is te gek. Maar George houdt vol. Hij bestookt de minister en het parlement met brieven.

Zijn volharding leidt ertoe dat de Postmaster General eindelijk, in 1908, bekend maakt dat ook de boeren voortaan hun post thuisbezorgd zullen krijgen. Daar moeten brievenbussen voor komen. George stuurt er een ontwerp voor in, dat voldoet aan de voorwaarde dat de postbode niet van paard of wagen af moet. Zo verschijnen in Canada de mail boxes langs de wegen.

Was Walter misschien degene van wie ik in 1967 mijn huis kocht? Toen we het betrokken, vond mijn vrouw in een kast vier of vijf dozen, elk met een nieuwe schoen erin. Gezien die schoenen en Walters leeftijd zou dat best eens zo kunnen zijn.

Ik zal niet rusten voor ik het zeker weet!

Een dame bezoekt een psychiater om zich ernstig te beklagen over de koelheid van haar man: hij heeft alleen oog voor zijn postzegels.

Arts: 'Dat doe ik ook, wanneer ik tijd heb.'

Dame: 'Hij bedelt bij vrienden en bekenden om postzegels, zelfs bij wildvreemden.'

Arts: 'Ook dat is normaal. Dat doe ik ook.'

Dame: 'En dan loopt hij alle consulaten en gezantschappen af om buitenlandse te vergaren.'

Dan klaart het gezicht van de psychiater op: 'Nee maar! Dat is een goed idee!'

HERMAN JACOBS

Pierre Gaultier, où se trouve-t-il?

Een natte zomerse dag – en hoeveel hebben we er niet gehad in de afgelopen zomer? – is bij uitstek een mooie gelegenheid om eens lekker in oude afleveringen van Usca Post te neuzen. Al neuzende kwam uw scribbler in n° 75 van september 1995 een uiterst interessant artikel tegen van de hand van clubgenoot A. de Zeeuw, getiteld 'Pioniers en Ontdekkers van Amerika'.

Nu heeft uw scribbler in het verleden ook al veel aandacht aan dit thema gewijd, maar toch, hij kan er maar niet genoeg van krijgen en dus... hier gaan we dan weer!

Op 4 juni 1958 werd Scott 378 uitgegeven. De beeltenis moet een kopie voorstellen van het standbeeld, opgericht ter herinnering aan Pierre Gaultier de Varennes, Sieur de la Vérendrye.

Pierre werd geboren op 17 november 1685 en hij werd soldaat, ontdekkingsreiziger en koopman.

Het was zijn grootste wens om nog eens een weg te vinden die door de Rockies naar de Stille Oceaan zou leiden. Helaas, die heeft hij nooit kunnen ontdekken. Eenmaal in het westen van Canada, vestigde hij daar vele handelsposten, zelfs ook in de Dakota's en Wyoming, in de huidige Verenigde Staten.

Zo kon hij jaarlijks maar liefst 3000 beverhuiden sturen naar zijn superieuren in Quebec, want hij was een felle concurrent van de Hudson Bay Company, die in het westen erg actief was en tot op de dag van vandaag nog in Winnipeg is gevestigd.

Nu is uw krabbelaar beslist geen muggenzifter of krenten- en rozijnenweger, maar hij wil toch wel graag dat u door uw favoriete catalogus, de Scott/Unitrade, goed voorgelicht wordt. Wat staat er namelijk vermeld bij n° 378? Vrij vertaald het volgende: '378 – 5¢. Standbeeld La Verendrye' en daaronder 'Pierre Gaultier de Varenne, Sieur de la Verendrye, was een 18^e eeuwse Franse ontdekker van West Canada'.

Oh jee! Iemand heeft zijn of haar huiswerk niet goed gedaan, want Varennes heeft een 's' aan het eind en Pierre was geen Frans ontdekkingsreiziger, maar een geboren en getogen Canadees...!

Maar, beste vrienden en vriendinnen, waar, o waar bevindt zich nu dat standbeeld? Je zou verwachten dat Canada Post dit wel zou weten: zij hebben immers deze zegel uitgegeven. Maar nee hoor, het antwoord op het e-mailtje van deze krabbelaar was een kort en bondig 'Wij weten het niet; vraag het maar aan de Nationale Archieven in Ottawa.' Dat heeft uw scribbler dus gedaan en in afwachting van een antwoord bleef hij maar zoeken. Hij vond een Verendryestraat, twee Verendrye Parken en een Verendrye school, maar geen standbeeld. Ook niet in de twee Dakota's en evenmin in Wyoming. Toen ging hem plotseling een licht op, want Pierre is geboren in Trois Rivières (Three Rivers) en dus... werden alle web sites die met deze stad te maken hebben, afgezocht. En jawel hoor, plotseling stond het daar, heel summier en heel terloops vermeld.

Pierre Gaultier de Varennes
Sieur de la Vérendrye
Chevalier décoré de la
Croix de Saint-Louis
1685 - 1749

Een briefje naar de VVV in Three Rivers werd prompt keurig beantwoord en een folder met de nodige info en foto werd bijgesloten, maar... het standbeeld op de hoek van Saint-François-Xavier en Terrace Turcotte is niet hetzelfde als dat op de zegel! (Afb. hiernaast).

Er is ook een soort monument in Fort Pierre in South Dakota, maar dat is het óók niet. Het moet dus ergens in West Canada staan. En jawel hoor, U er vindt er liefst twee, één in St. Boniface (Winnipeg) Manitoba, en één in Winnipeg zelf. Maar ze zijn niet hetzelfde als op de zegel. Wel is het standbeeld in St.

Boniface (afb. hiernaast) gebruikt voor de zegel, maar de ontwerper heeft er geen zuivere kopie van gemaakt. Op de achtergrond ziet u namelijk nog een man die een kruis in zijn hand heeft, waarschijnlijk een missionaris, en de ontwerper wilde waarschijnlijk 'neutraal' blijven en liet die figuur weg. Vandaar!

Pierre overleed op 5 december 1749 en werd twee dagen later bijgezet in de kapel van de Ste. Anne kerk in Montreal.

Intussen wacht uw krabbelaar nog steeds op een antwoord van de Nationale Archieven...

HERMAN JACOBS De Speurtocht van de Halve Maen

In Croton on Hudson, in de Amerikaanse Staat New York, vindt u het New Netherland Museum en ook een replica van de 'Half Moon', het Nederlandse VOC-schip 'De Halve Maen'.

U ziet dit schip hier afgebeeld op Scott 372, uitgegeven op 25 september 1909, bij de herdenking van de 300ste verjaardag van de ontdekking van de rivier de Hudson.

23 Maart 1609 was een historische dag voor Nederland, al had niemand daar ook maar enig vermoeden van. Het was namelijk op die dag, dat het VOC-schip 'De Halve Maen' officieel in dienst gesteld werd. Het was een prachtig schip, het mat 118 ton en het was speciaal gebouwd en uitgerust voor ontdekkingsreizen. Het zou een belangrijke rol gaan spelen in de kolonisatie van Nieuw Nederland, thans de Verenigde Staten. Met de Engelse gezagvoerder Henry Hudson aan boord en een Engels-Nederlandse bemanning van 20 koppen verliet dit schip op 4 april 1609 de haven van Amsterdam, uitgezwaaid door de achterblijvers op de Schreierstoren. Henry zette koers naar het noordoosten om een doorvaart te vinden naar Azië. Maar door allerlei nare omstandigheden moest hij hiervan afzien en nu zette hij koers naar het noordwesten, stak de Atlantische Oceaan over en bereikte op 10 september de kust van New Jersey en de monding van de grote rivier, waarvan hij dacht dat die naar de Stille Zuidzee zou voeren.

Van 11 september af voer de Halve Maen deze rivier op, maar op de 19e dreigde het schip in de buurt van het huidige Albany aan de grond te lopen. Henry maakte meteen rechtsomkeert en vertrok stante pede weer naar Nederland, waar hij op 7 november aankwam.

De reis was echter niet vergeefs geweest. De rivier werd de Hudson Rivier genoemd en Henry claimde het hele gebied langs de Hudson voor Nederland. Al in 1614 werd de eerste Nederlandse handelspost opgericht in Fort Nassau, dicht bij het huidige Albany. In 1624 begon de eigenlijke kolonisatie van de Hudson Vallei door de Nederlanders pas goed op gang te komen en men vindt er heden ten dage nog heel veel

namen van Nederlandse oorsprong. Denkt u maar eens aan het woord *Yankee*, dat afgeleid is van 'Jan-Kees', *The Bowery*, afgeleid van 'De Boerderij' waarop Peter Stuyvesant woonde, *Brooklyn*, afgeleid van 'Breukelen' en niet te vergeten *Dollar*, afgeleid van onze 'Daalder'.

En over daalders gesproken: in 1991 sloeg de Koninklijke Nederlandse Munt te Utrecht de eerste Halve Maen Daalders om het prachtige werk van het museum in Croton te eren.

Wat men allemaal niet kan leren van zo'n eenvoudig postzegeltje als de Scott 372 van de U.S.A.!

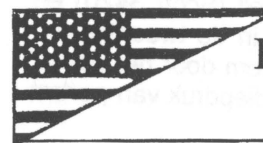
VICTOR KUIL Billy The 'Kid'

Wij kennen allen zijn naam. Maar toch was hij geen Legende van het Westen, zoals u die vindt op Scott 2869a-t. Zijn ware naam was Henry McCarty. Geen jongen op wie z'n ouders trots konden zijn. Henry was een crimineel, die hoofdzakelijk opereerde in New Mexico. Hij heeft 21 mensenlevens op z'n kerfstok. Zijn jonge leven (1859-1881) werd beëindigd door sheriff Pat Garret in Lincoln County, New Mexico.

Onderstaand vindt u afgebeeld een filatelistisch aandenken aan The Kid. Het APES-certificaat vermeldt: United States, Scott No. 182, strip van drie (randslijtage boven), en gebruikt in Virginia City, Nevada, enveloppe met (Billy the) "kid" fancy stempel, in alle opzichten authentiek. Nr. 182 werd gebruikt vanaf 2 nov. 1881. Het stempel is zeldzaam en is vrijwel zeker al eerder dan deze datum gebruikt.

Ref: Cancellation Club NEWS Najaar 2000.

KORT AMERIKAANS

Wetenswaardigheidjes uit de US-Filatelie

★ 'Going postal' betekent in de USA niet 'naar het postkantoor gaan', maar iets veel ergers. Het is de aanduiding van de algemeen levende gedachte dat mensen die bij de Post werken grote kans lopen in dienst vermoord of verminkt te worden, eventueel door collega's. Voor bijna 4 miljoen dollar heeft Chef Henderson een rapport op tafel gekregen waaruit blijkt dat dit een fabeltje is. Opgesteld door een tak van de Columbia Universiteit, dus wáár. De 38.000 postkantoren behoren tot de veiligste arbeidsplaatsen. Werknemers bij andere bedrijven lopen driemaal zoveel kans om in dienst vermoord of verminkt te worden als postmensen. Tussen 1986 en 1999 schoten 15 postemploye's in totaal slechts 34 collega's neer. Zegt u nou zelf: dat mag toch geen naam hebben?

★ Volgens John Hotchner, lid van het Citizens' Stamp Advisory Committee, dat de Post adviseert bij nieuwe uitgaven, begint de USPS begrip te krijgen voor het verlangen het aantal nieuwtjes te beperken. Maar dat begrip wint o zo langzaam veld. Het kan tot 2005 duren eer het merkbaar zal worden ...

★ Opnieuw heeft een revenuezegel zijn naam eer aangedaan. De revenue was in dit geval het recordbedrag van \$ 120.000 + 10% commissie, dat op een veiling in New York werd neergelegd voor de Scott RB5c. Dat is een 5¢ proprietaryzegel uit 1871-1875 met een kopstaand middenstuk. Of beter: dat is dé 5¢..., want het is een uniek exemplaar. Er is geen tweede van bekend. Hij is ongebruikt en heeft een klein dun plekje. De Scott zette hem op \$ 80.000.

'De markt voor revenues trekt eindelijk op naar de markt voor postzegels en vele front-of-the-book verzamelaars begeven zich op weg om back-of-the-book vergaarders te worden' constateert Linn's. U ook?

★ 'Week geen hologramzegels af' wijsneusden wij in een vorig nummer. Maar een collega van ons in de States deed het wél, en met succes... Hij knipte de hoek van de envelop met de zegel zodanig af, dat die recht op in een plastic bekertje met water kon worden geklemd. De truc is, dat het water wel het papier moet raken, maar niet de zegel. Na 1½ uur is het papier door de zuigende werking verzadigd en dan kan de zegel er gemakkelijk onbeschadigd worden afgelicht. Geen dank, ook deze GTVTL is weer gratis!

★ Die nieuwe Distinguished Americans, John Stilwell (Scott 3420) en Claude Pepper (3426) onderscheiden zich, behalve in de tweekleuren-druk, van de oude Great Americans doordat ze stiekem door het papier heen kijken. Draai de zegels maar eens om: de staaldiepdruk van portret en waardecijfer is distinguished zichtbaar.

★ Nu eerst nóg een GTVTL. U betaalt tenslotte niet voor niks zo trouw en prompt uw contributie. De handel gaat méér bieden voor de Scott 2842, de zegel van \$ 9.95 die in juli 1994 is uitgegeven bij de herdenking van de eerste maanlanding. Niet happen op hun bod. Beheerst afwachten. Prijs stijgt gestaag.

★ Sinds 3 oktober staat de schrijver Thomas Wolfe op een zegel in de reeks Literary Arts. Maar ga in 2001 niet zitten wachten op zijn opvolger, want die komt niet. De reeks loopt wel door, maar volgend jaar is er geen gedenktag van een schrijver die er belangrijk genoeg voor is. Want daar let de USPS scherp op.

★ Waar ze ook op letten is uw treurnis over het einde van de Looney Tunes reeks. Maar volgend jaar wordt Peanuts 50. En daarvoor, en ook om ú te troosten, komt Snoopy op een zelfplakker, waarop hij prijkt als sterpiloot in de eerste wereldoorlog, vliegend op zijn Sopwith Camel. Alles nu weer goed?

★ Op de zegel voor het komende Chinese Nieuwjaar kronkelt een slang, want 2001 wordt een Jaar van de Slang. Alweer de negende figuur uit de Chinese dierenriem. Resten nog het Paard, het Schaap en de Ezel. Dan weet u dat alvast.

★ Was ons van bevoegde zijde verzekerd dat de Legends of American Music op waren, komt er volgend jaar een zegel uit voor Leonard Bernstein, componist en dirigent. Zo blijft er dus toch muziek zitten in uw album.

★ In de reeks Holiday Celebrations, waarin tot dusver zegels waren gewijd aan Kerstmis, Chanoeka, Kwanzaa, Chinees Nieuwjaar en Cinco de Mayo, komt nu, behalve Thanksgiving, ook de Islam aan de beurt. Met een *Eid stamp*. Eids zijn hoogtijdagen op de islamitische kalender. De twee belangrijkste zijn Eid al-Adha (6 maart 2001), het einde van de bedevaartperiode naar Mekka, en Eid al-Fitr (16 december 2001), het einde van de ramadan. Op de zegel staat in Arabische calligrafie 'Eid Mubarak' - gezegende feestdagen, of bloemrijker 'mogen uw religieuze hoogtijdagen gezegend zijn'. Multicultuur in uw album!

★ In de vorige Usca Post vroegen wij ons af wat er op de zegels zonder waardecijfer zal komen te staan bij de portoverhoging die begin 2001 van kracht zal worden. Welnu, aan die wurgende onzekerheid is een einde gekomen. Het wordt een afbeelding van het Vrijheidsbeeld, met het opschrift 'USA First-Class'. Het ontwerp heeft de USPS gekocht bij een fotohandel, uit een daar aanwezig bestand. Kosten dezes \$ 3.000! U kunt het ook zelf voor die prijs krijgen. Zuiniger kán het toch niet.

★ 1600 Pennsylvania Ave in Washington, D.C., het Witte Huis, staat sinds 18 oktober weer eens op een zegel. 200 Jaar geleden gingen President John Adams en zijn vrouw Abigail (u kent haar van Scott 2146) er wonen. Afgebeeld is de noordelijke gevel op een winteravond, in de sneeuw. Vanwege de komende portoverhoging zijn er maar 125 miljoen van gedrukt. Geen zorg: onze nieuwtjesdienst zorgt voor u!

★ Maar laat u niet gek maken door de 'White House 200th Anniversary Commemorative Stamp and Note Portfolio' die de USPS aanbiedt. Die bestaat uit een gewoon velletje van 20 zegels plus een gewoon bankbiljet van \$ 20, doch met een bijzonder serienummer. Gezamenlijke waarde \$ 26.60, verkoopprijs \$ 198! \$ 171.40 voor een serie-nummer. Ga minachtend voorbij aan deze belediging van uw gezond verstand...

★ Let voor de aardigheid eens op het plaatnummer van uw vouwboekje Hertzegels van dit jaar. Misschien is dat wel BAAAAAA. Dat is geen hartgrondige uiting van walging. De B is de B van contractdrukker Banknote Corporation of America, de A staat voor het cijfer 11. Twaalf eentjes achter elkaar, dat vonden ze te gek. Vandaar.

★ Onze doorsnee-collega in de States die abonné is op Linn's, is voor 85% man, heeft voor 44% een baan, is voor 48% gepensioneerd, is 63 jaar oud, heeft goed onderwijs genoten en een inkomen van \$ 89.100 per jaar, woont in een eigen huis van \$ 766.000 en geeft jaarlijks \$ 2.000 uit aan zijn postzegelhobby. Lijkt u op hem of haar? Jaloers? Bedenk: er staat niet bij of hij of zij gelukkig is, zoals u.

★ Ga ons nou niet vertellen dat u niets bijzonders is opgevallen aan de tanding van die Fruit Berries plakbandzegels, die zegels zonder draagpapier. Hebt u écht niet gezien dat die tanding 'tensile-strength-balanced' is? Dat ze een uitgebalanceerde trekvastheid heeft? Daar hebben de techneuten nou zo hard op gestudeerd. Toch kwamen er weer klachten. Van onhandige gebruikers. Die scheurden de zegels stuk. Advies van de Post: reepje papier onder de volgende af te scheuren zegel, net zoals u bij gewoon plakband doet.

★ Er komt ook weer een gezamenlijke uitgifte met een ander land. Deze keer met Zweden. Gewijd aan de sinds 1901 bestaande Nobelprijzen. De beroemde Zweedse graveur Czeslaw Slania zorgde voor een portret van Alfred Nobel (1833-1896), samen met twee medailles, verbonden aan de Prijs.

Nieuwe Scott Hoofdnummers

No.	Zegel	Tanding
1580B	(10¢) Christmas	10.5x11.3
1590A	9¢ Capitol Dome	10x9½
1622C	13¢ Flag and Independence Hall	11¼
1623B	13¢ Flag Over Capitol	10x9½
1789A	15¢ John Paul Jones	11
1789B	15¢ John Paul Jones	12
1795A-98A	15¢ Olympic Games	11
1951A	20¢ Love	11¼x10¼
1953A-2002A	20¢ State Birds and Flowers	11¼x11
2524A	29¢ Flower	13x12½
2535A	29¢ Love	11
2593B	29¢ Flag and Pledge	11x10
2723A	29¢ Hank Williams	11.2x11.5
2871A	29¢ Christmas Madonna	9¼x11
2920D	32¢ Flag Over Porch	11.3
3003A	32¢ Christmas Madonna	9.8x10.9
C98A	40¢ Philip Mazzei	10¼x11¼

★ De nieuwe Scott Catalogus editie 2001 bevat niet alleen 15.500 prijswijzigingen, maar ook 69 gevallen waarin *minor varieties* zijn veranderd in *major varieties*. Met andere woorden: de subnummers zijn hoofdnummers geworden, bij voorbeeld 1789B in plaats van 1789b. De uitgevers hebben gekozen voor een politiek waarbij voortaan zegels met een tanding die, horizontaal of verticaal, minstens een half (½) afwijkt van de 'normale' een hoofdnummer krijgen. U ziet ze hier afgedrukt.

★ Flink in waarde gestegen zijn onder meer de zegels van 1861, met inbegrip van de gegrilde variëteit van 1867, de Pictorials van 1869, de Bureau issues van 1902-1903, vroege Special Deliveries en Portzegels.

★ Na de *Awareness* zegels, gewijd aan aids, borstkanker en prostaatkanker roept er in 2001 één op tot bestrijding van suikerziekte. Deze Diabetes Awareness zegel wordt geen toeslagzegel.

★ Moeten we nog meer verklappen over het komende jaar? Goed. Vanwege de voorpret. Zet u maar schrap. Bereid u en uw album voor op: twee Love zegels (voor brieven tot 1, resp. 2 ounce), een velletje met 20 Amerikaanse illustrators, het derde velletje in de reeks *Nature of America*, met 10 zegels gewijd aan planten en dieren op de Great Plains Prairie, een velletje met 10 honkbalstadions, een Vlagzegel voor de oudstrijders, een zegel voor de Mexicaanse schilderes Frida Kahlo, vier stuks vleesetende planten, de natuurkundige en Nobelprijswinnaar Enrico Fermi, vier Amish quilts (lappendekens) en dan verder natuurlijk al die uitgiften waaraan wij al eerder aandacht besteedden en misschien nog wat extraatjes voor de portoverhoging. U ziet: 2001 belooft een uitstekend postzegeljaar te worden!